

TELECLUB

Teleclub N.º 2.580

Boletín de la red nacional de Teleclubs

S
A
N
T

J
O
A
N

FIRES I FESTES A SAN JOAN 1977

**HOMENATGE AL CARRETÓ,
Carros, carretons i galeres**

En el pati de l'Escola el divendres, 24 de Juny a les 10 del matí, inauguració de l'Exposició d'homenatge al carretó, organitzada per la Direcció del Bolletí del Teleclub "Sant Joan".

L'Exposició quedarà oberta fins el diumenge 26.

Agraim de cor la vostra visita.

"Debería surgir la idea de homenajear a este ancestral medio de transporte"

"Fueron legión hace años"

"Desaparecerá con ellos toda una institución de nuestra ruralía". Decía Damián Caubet en un artículo publicado en "Diario de Mallorca", el primero de abril.

Esta exposición de carros, carruajes, galeras y carretones es la respuesta —sencilla pero entusiasta— a la sugerencia del periodista y constituye un HOMENAJE —modesto pero cordial— a un medio de trabajo y transporte usado durante siglos por el pueblo de Mallorca.

PEQUEÑA HISTORIA DEL CARRO MALLORQUIN

Para el transporte de mercancías eran empleados frecuentemente los animales, mulos y asnos, casi siempre. Aquellas mediante redes, "xarxes", o alforjas, "beasses", iban sujetas a la albarda, "aubardà", que descansaba sobre la caballería. Las personas para montar, recubrían el jumento mediante pieles y comúnmente con las piernas hacia la izquierda, a la "pollencina", sistema que era empleado por toda clase de personas, desde el humilde fraile, que se desplazaba a alguna villa forense, hasta el encopetado Virrey o el severo Obispo.

En el transporte urbano de mercancías, en especial en el interior de la Ciudad de Palma y a lo largo del siglo XVI, cabe mencionar la modalidad de vehículos —llamémosle de esta manera— usado por el gremio de los "traginers de garrot". Constaba sencillamente de un madero, que mediante cuerdas iba sujeto a la caballería y que producía, por las calles, al ser arrastrado, bien gran polvoreda y deterioro del terrisco, o ruidos ensordecedores, en las calles que ya lucían el nuevo afirmado a base de piedra. El Ayuntamiento requirió al Mayordomo de los "traginers", con el fin de que los componentes del mismo, se proveyeran de carros aderezados mediante ruedas, ya en uso en otras poblaciones. El gremio alegó que éstos no eran aptos para el transporte de ciertos líquidos, en especial vinos y aceite, pero tras varias años de disputas, los "traginers de garrot", se allanaron y la nueva forma de transporte urbano, quedó definitivamente aceptada.

Otro artefacto en uso todavía en el siglo XIX, fué el "carro de roda plena", llamado también en algunos parajes "carro de cos". Su característica principal consistía en sus ruedas macizas, ensambladas sus diferentes partes mediante clavos, que resaltaban su configuración externa, lo cual daba por consecuencia que su marcha fuera muy lenta, que su eje rozara frecuentemente con el suelo o bien quedara atascado, en especial en los terrenos pantanosos.

Se imponía pues, como el caso de los "traginers", proceder a la sustitución de estos carros y fué el Capitán General de Baleares, Don José María de Alós, que por disposición del año 1.825, se obligó a los propietarios de estos carros, a reemplazarlos por aquellos que se llamaron "a la catalana", provistos de ruedas con radios y sin clavos de resalte. El "carro de roda plena", que cumpliera en su día inestimable misión, quedó ya desplazado definitivamente y su memoria solo pervive, en el recuerdo.

En la ya implantada forma de rueda con radio y en las faenas agrícolas, se usó también otro carro llamado "de parei", tirado generalmente por una pareja de mulos. Su pesado armazón de madera, terminaba con una horquilla, en la cual iba encajada una sarrieta de esparto, que hacía las veces de asiento para el conductor. El arrastre de este carro, era en extremo fatigoso, para las caballerías, ya que les obligaba a mantenerse apartados en su parte posterior y por consecuencia, el andar penosamente inclinados. Fueron paulatinamente sustituidos, por los arrastrados mediante una sola caballería.

En el transporte de personas, el vehículo más corriente fué "carretó", que si bien algo parecido al carro de rueda con radio, era de proporciones más reducidas, estructura cuidada, mediante tapizado en su interior y cubierto con toldos, extensibles a voluntad, merced al sistema llamado de fuelle. Contaban ya todos ellos, con sus correspondientes muelles, —el que no lo llevaba inserto en su armazón era "carretó bord"— por lo que al circular, se amortiguaba o dulcificaba su marcha. Su capacidad era para dos o cuatro personas.

Al "carretó", seguía en orden de capacidad, la "galera", que fué el artefacto más usado en aquellos tirados por caballerías, tanto por los particulares, como en su modalidad de alquiler, ya que hasta los años veinte, época en que ya empezaron a verse automóviles, en las paradas, ellas figuraron en estacionamientos urbanos. Constaba de cuatro ruedas, las delanteras más reducidas, tapizadas interiormente y con ventanillas acristaladas en sus partes laterales y trasera e iban tiradas por una o dos caballerías, según su capacidad.

MUEBLES BAUZA®

APARCAMIENTO - PROPIO

ESTA CASA NO TIENE
SUCURSALES

EXPOSICION:

General Franco, 22
TELEFONO 55 03 50

FABRICA: Calle Bajo Riera, 10 y 12

MANACOR (Mallorca)

IV CERTAMEN POETIC

Aquest IV certamen de poesia que avui presentam, dedicat a la Mare de Déu de Consolació, celebrat amb motiu del Quart Diumenge de l'any 1975, tingué una participació molt nombrosa, 17 obres en total. El jurat, compost per D. Gabriel Fuster Mayans (Gafim), D. Miquel Gayà i Sitjar i D. Miquel Pons i Bonet, donà el següent veredict.

Per majoria de vots s'acordà dividir el primer premi entre les composicions, presentades baix dels lemes "Espiga de blat" i "Crític" dels autors Joan Maymó i Rafel Jaume. Per a autors locals foren premiats Miquel Fuster amb l'obra "Salut dels malalts" i Maria Morey amb la poesia titulada "A la Mare de Déu de Consolació".

El certamen va esser petrocinat per l'Ajuntament de Sant Joan.

PRIMER PREMI

PREGARIA A NOSTRA DONA DE CONSOLACIO
DE SANT JOAN

Lema: "Espiga de blat".

Oh Reina i Madona de Consolació,
que ungireu de Gràcia el Sant d'aquest terme,
al temps que sa mare creava uns mots
de l'Ave Maria.

Vós, que vàreu fènyer el Verb fet farina
amb l'aigua del consol perdut
i sentíreu tovar
dins Vós
el Pa del Consol sempitern.

Vós, que per ser més Verge i més Mare que totes
consolàreu al Màxim Consol
amb fibres de mel de làctia dolçura
i amb música fina, per cendre el cascai,
del vou-veri-vou.

Vós, que del consol en sou Senyora i Majora,
siau per a sempre
conhort i soplug.
Girau la mirada envers de nosaltres
i així serem lliures, oh Verge Maria,
de tot desconsol.

Donau-nos la Llesca, pel bes emmelada
del Pa que aconsola, del Pa del misteri
que és Llum, Força i Vida
i que un dia posàreu dins jaç de pallús
a un món ple de fosca
i sense camins.

I els cors i els cervells,
pastors i poetes,
flectant els genolls, amb goig l'adoraren,
i el foc
de la flama d'amor que penetra
a dins de ses venes sentiren fluir.

Pel nostre consol
segueix el prodigi de fa dos mil anys.
L'orgull i l'angoixa, de formes ben fosques,
no saben, ai Déu! encara el que es fan.

Llescau, Verge Nostra de Consolació,
el Pa que pastàreu,
perque cada dia tenguem sempre el nostre
ben just i precís.

Després del desterro donau-nos la Vida
i en Vós poguem veure el Consol Infinit
i alhora la maina donau a la terra
als camps i blateres de tot el contorn

i feis que quan brillin
hi vegin els ulls
el blat que madura
les Hòsties en flor
i sigui el cor nostre
-més tou que la palla-
el seu jaç humil.

Baltasar Coll i Tomàs

UNA HISTORIA MOLT VELLA

Lema: "Crític"

El pa

Hem vist el pa anar
de casa en casa, com un pobre.
Hem vist el pa buscar
la mà rasposa del manobre
amb molts d'infants i poca feina.
Hem vist el pa damunt
la taula, com una eina
que s'ofereix. Migdia en punt.
Els plats esperen l'escudella
fresca, i el vi dins el tassó
pareix un cop covat. L'estella,
a la foganya: colgaran carbó.
D'un pa fer-ne l'abast d'una setmana
qui més qui menys ho ha vist.
Per acabar amb la gana,
un pa ha d'esser un Crist.

"Mare de Déu de Consolació,
vulgueu pregar per nos."

i el peix

Fora de l'aigua viuen
molt poc. La barca, a la vorera,
els arriba ben morts. Els ulls ho diuen,
els ulls sortits de pollaguera.
Hem vist el peix anar a la brasa
-en tot germà del pa-
perquè la fam dels de la casa
no passi del llindar
de la porta. El satrií dejú
d'oli d'oliva com un símbol greu
damunt la taula: cadascú
voldria que bastés per al peix seu...
Hem menjat peix torrat dies i dies
quan la fam era amiga malvolguda.
Esperant el Messias
del pa i el peix, la nit és ja caiguda.

"Mare de Déu de Consolació,
vulgueu pregar per nos."

Rafel Jaume

SEGON PREMI

SALUT DELS MALALTS

(Títol i lema)

Allà dalt hi ha una Verge, allà
allà, demunt el turó,
Reina de nostra comarca,
de les cases i el conró.

Aquí baix, hi ha una jove,
lliri de fina blancor:
és pubila, i dels seus pares
n'es la vida i la illusió.

Allà dalt hi ha una mare
tota tendresa i dolçor:
té la cara riolera
i el seu cor vessant d'amor...
¿quin sospir o quina llàgrima
a ella no arribaran?
¿no es per ventura la mare
dels seus fills de Sant Joan?

Aquí baix hi ha una filla
que es troba en necessitat:
l'afligeix greu malaltia;
la sang se li ha infectat.
La família al llit s'atansa
plena de gran desconhort
¡pobra jove, pobre filla!
¿serà presa de la mort?

¡Mare mia, Mare nostra,
Verge de Consolació,
Vos que heu fet tants de miracles,
donau-li la curació!
¡Vós que heu fet tants de miracles,
donau-me la bendició!

¡Vós, de tot consol penyora,
cap a mi los ulls girau!
¡donau-me, salut, Senyora,
donau-me salut, si us plau!

Des del turó, una mirada
omplirà lo seu anhel:
la joveneta és curada...
¡Oh gràcies, Reina del Cel!

La joveneta, Agraïda,
a Consolació pujarà,
i allà s'ajonoiarà:
D'aquella que li ha dat vida,
ja mai se n'olvidarà.

Miquel Fuster

A LA MARE DE DEU DE CONSOLACIO

Un pastoret agraciat
que a Solanda estava llogat
dins una soca d'olivera
la Mare de Déu va trobar
i sense fer gens d'espera
a ses cases la va entregar.

Dins la closca d'un caragol
posava oli i un blé
quan tots dormien a pler
cada vespre s'aixecava
a encendre es llumet anava
i li resava ben tot sol.

Ara damunt un pujol
del poble santjoaner
la Mare de Déu hei té
una hermosa residència
i sempre reb l'audiència
de tot ben santjoaner.

A la Verge de Consolació
sempre tots l'hem estimada
li demanem bona anyada
i que nos guard de perills,
bona sort per tots els fills
de la nostra població.

Es molta la devoció
que en ella tenim arrelada
tots la tenim ben posada
a ca-nostre en la peça millor
i la seva protecció
jamai mos ha faltada.

Si neix un infant petit
prest li duen a mostrar
quan ja sabi caminar
o maldement hagi d'anar
dins un cotxet ajupit
li duen amb gran delit.

Quan el jovent ha arribat
a l'edat de pendre estat
tots l'hei van a consultar
demanant la seva bendició
pregant-li amb gran fervor
que el seu pas sia encertat.

Ella pels nins és la Mare
complacent i carinyosa,
pels joves molt amorosa,
pels adults ben bondadosa,
i pels veiets més encara.

Dóna salut als malats
an els pobres resignació,
la seva bendició
arriba a tots els portals,
allibera de molts de mals
la seva protecció.

Quan dos joves s'han casat
l'hi van a fer una visita
demanant amb gran amor
que el seu matrimoni beneïesca
perquè sempre hei floresca
una gran pau i unió.

¿Sabeu que feim els diumenges
els seus fills de Sant Joan?
el decapvespre hei anam
tot dret al seu Santuari
en grupos resant el Rosari
per camí ja el començam.

I quan ja som a s'escala
que és tan mala de pujar,
idó casi sempre n'hi ha
que la pugen d'ajonoiats,
si favors els hi atorgats
i gràcies li volen dar.

Quan els joves han d'anar
a fe el servici quan toca,
tots junts amb la seva atlota
se n'hi van a despedir
sempre per demanar-li
que ben prest puguen tornar.

Un bon any que no plovia
i ja èrem ben envant
vàrem prometre an el sant
fer-li festa en el seu dia
si per intercessió de Maria
plovia molt abundant.

I va ploure amb abundància
de Sant Nofre es mateix dia:
a l'oratori de Consolació
amb molta devoció
d'altar fumet i Missa de tres
la promesa se complia.

La nostra Mare de Déu
de Consolació té el nom
sempre haurada per tothom
nostre refugi i protecció,
si tenim tribulació
ben aviat la invocam.

¡Visca la Mare de Déu
del poble de Sant Joan!
moltes visites li fan
i n'hi faran més encara
si tenen salut i vida
per anar-hi adesiara.

Quan a ca-nostre heu ha dol
per un ser molt estimat
que del món s'ha separat
per anar-se'n an el cel
a ella sempre acudim
amb un gran anhel
i mos dona gran consol.

Del poble que vos adora
amb tanta devoció,
Verge de Consolació
quan tenga tribulació
siau la consoladora.

Si un revés de fortuna,
mos ve sense esperar-lo
amb gran exclamació
¡Verge de Consolació!
del nostre cor surt tot d'una.

D'aquells que més vos estimen
m'agradaria ser jo
i quant arribi la meua hora
de dexar-vos ben enfora
siau la meua advocada
i per Vós seré salvada.

María Morey Martí

ECOS DEL TELECLUB

Las noticias de este mes, tanto las que se refieren al reciente pasado como al inmediato futuro, habrán de referirse necesariamente a la colaboración del Teleclub a las fiestas que nuestra villa dedica a su Patrón; fiestas que, como todos sabemos, desde hace dos años, son por partida doble: Las de junio, cuando se conmemora el nacimiento del Bautista, y las de finales de agosto, cuando la Iglesia celebra la fecha de la Degollación.

La aportación del Teleclub a las pasadas Ferias y Fiestas de Primavera puede concretarse en los siguientes puntos:

Los diversos actos organizados por el "Grup de Joves" para el programa de "les Fires i Festes" fueron los siguientes: el adorno de calles, partido de baloncesto entre equipos locales i "Nit de Festa", el montage de una carroza como participación al desfile organizado por la Peña Motorista, las funciones de teatro: "Rosa Confit" y "el Retaule del Flautista", "carreras y ejercicios de resistencia" y partido de fútbol entre dos improvisados y heterogéneos equipos.

La organización de una velada de Música Rock, que estuvo a cargo de la sección de música del Boletín.

Una exposición de carruajes agrícolas o de viajeros, de la que cuidó la Dirección del citado Boletín.

Presentación y actuación del grupo de danzas que dirige Carlos Costa. Hay que anotar que este grupo ha realizado un aprendizaje muy rápido en la práctica de las danzas mallorquinas, a pesar del reducido número de clases impartidas, resultando una exposición y cuadro muy completo y acertado.

Como se ve, hubo febril actividad en el pasado junio.

En cuanto a las próximas fiestas de agosto, de momento contamos con la organización del XIV Certámen Nacional de Fotografía, que, como en los anteriores, será patrocinado por la Caja de Ahorros y Monte de Piedad. Aquellos aficionados que no reciban las correspondientes Bases pueden solicitarlas en el Teleclub; pudiendo adelantar que habrá substanciosos premios en metálico y varios trofeos.

Por último, mencionemos la interesante conferencia que el pasado día 12 pronunció el profesor de xerografía de la Escuela de Artes Aplicadas Carlos González. Lástima de la escasa asistencia, achacable a la cortedad de las veladas estivales.

El tema de la conferencia era "Arte y Sociedad". Estableció una relación entre la cultura oriental y occidental, indicó que en aquella se valora más la producción artística y creación que el sujeto -

creador mentre que el Occident el artista pot limitar el -
juiciu objectiu de la obra.

Terminada la conferència se despertó un animat i prolongat -
col·loqui, suggerit per el conferenciant, debatíent-se interesan-
tes i variades idees. A la despedida se li demanà que sobre estas -
idees montara un cicle de conferències, desig que prometéu fer -
realitat.

José Estelrich.

FLACH INFORMATIU

-Les Fires i Festes traduïdes en actes. Breu "flach informatiu"
i impresions del programa. Seguint un ordre cronològic tenim:

-Nit de Festa, amb cançons del poble, temes del camp, de la tra-
dició i sentiments populars, o bé cançons descriptives de la reali-
tat socio-política, etc. Balls, animació i expectació entre un gran
sector de joves.

-Desfile de carrosses. Sis participacions. Acte massiu, amb ex-
pectativa popular. Els protagonistes de l'horabaixa: quadros plàstics
espectaculars, realistes. Colorit i contrastes. Temes servint a di-
ferents fins.

-Rock. Innovació no massivament acceptada, però sí montada i rea-
litzada l'audició amb acert.

-Nit de Bohèmia. Acte multitudinari, a pesar de que un sector -
se mostrarà contrari a aquest tipus de espectacle, per diferència de
criteri en el que és una festa popular..

- Homenatge al carretó. Altra novetat d'aquestes festes, que s'a-
llunya del que consideram rutinari i tradicional dins unes festes.
Exposició realment interessant i que respon a un desig de valoritza-
ció a un instrument que ja és un fet cultural.

-Teatre. Tres funcions: "Viatge del Tio Capella", representació
que va estar a l'altura del que s'esperava, donada la qualitat de la
interpretació artística. "Rosa Confit". A la fi teatre dels nins; de
gran riquesa formativa i ben acollida per la gent major. "El Retau-
le del Flautista". Acte popular i d'enorme assistència. Tema d'inte-
rés social, ben acceptat i comprés pel poble. Forma nove de teatre -
desconeguda a Sant Joan: una comedi musical, de notable interpreta-
ció músico-coral.

-Carreres Ciclistes. Competició sportiva típica a les festes locals, molt celebrada pels aficionats a aquest sport.

-Verbena, acte recreatiu, que, a pesar de la seva decadència, es va veure concurridíssima.

-Diada pel camp. Exposicions relacionades en diverses rames del camp, que no passaren de tals, lamentant que és desaprofitin altres oportunitats per promoure el camp.

-Jocs promocionats pel Grup de Joves. Renaixament de formes de recreació i diversió dels nostres avantpassats, els quals revisteixen encara una gran popularitat.

-S'Estornell. Actuació molt celebrada i aplaudida pels nins, però incompresa per una part de la gent major, encara que la temàtica escinificada fos d'una gran significació social.

-Lacomba. Exposició de pintura de vertadera calitat, donant a conèixer el cubisme i el surrealisme.

Qualquú ha dit "que les Fires i Festes de 1977 han passat fora pena ni glòria". Aprofitem els aspectes bons per ulteriors edicions.

Parvulario de San Juan

El Parvulario de San Juan por el que os prestamos nuestros servicios, se ha visto obsequiado con un magnífico conjunto de juegos didacticos recreativos, obtenidos por la "Generación del 48" de los beneficios de las Ferias y Fiestas.

Las H. H. de la Caridad, os agradecemos vuestra sincera aportación que repercute en favor del mismo pueblo de San Juan "nuestro" pueblo, porque vivimos en él y tratamos de aportar cuanto sabemos.

Una vez más nuestro más sincero agradecimiento a la "Generación del 48" promotor del acto.

Sor Fca. Planas

FIRES I FESTES

LES FIRES I FESTES DEL 1977.

Entre els darrers dies de la primavera i els primers de l'enigmàtic estiu, concretament dels dies 18 al 26, aquesta villa realitzà una segona edició de Fires i Festes pel mes de Juny.

La primera gran divergència entre les passades i les presents - fires la trobam de fet a l'hora d'haver d'enfocar i confeccionar el programa que les informaria. Enguany, les fires i festes toparen amb la presència, reclamada, d'un grup de joves, obert a tots els de - Sant Joan, que, entusiasmats, volgueren contestar sincerament a la criadada llançada per l'Ajuntament a tots els grups i associacions locals, amb la finalitat d'organitzar les fires de Juny. Però la resposta del grup no fou simplement passiva, d'acceptació de tots els - punts de vista exposats i que es pretenia dur a terme. La seva participació no facilità la resolució dels problemes, més bé, complicà i fé rectificar aquells desitjos i decisions que no eren populars o no servien a cap interès del poble. El grup, amb la seva presència, s'oposà a la realització de certs interessos creats o viciats per - l'us no sempre "clarivident", que de certes coses de domini públic, s'ha fet. Sense aquesta presió, possiblement, hagrèssim tingut un - altre tipus de festa, informada per altres mòduls. Però, quasi per casualitat, la crítica constructiva imposà les seves argumentacions, sempre amb ànim honest i just, a pesar de que es treguessin interpretacions equivocades.

Friccions i tensions s'enregistraren al llarg dels debats per la defensa de valors com: festes populars, participació activa del po- ble als actes, gestió democràtica dels mateixos, claredat en l'administració del pressupost, actes d'interès popular, desig d'aconse- guir una unitat i una comunicació més íntima i directe entre els membres de la nostra comunitat, posposar els fins personals i lucratiu als del poble,... A la fi, a força de debats i de recuperació de desànims, es va lograr el respecte a gran número d'aquests punts, que, repetim, varen sortir d'un anàlisi lògic i democràtic de l'Assamblea de Joves.

Consequència d'aquest fet al·ludit fou aquesta nova forma i fons que han tingut les fires i festes. No han posseït l'esplendor i el colorit de la passada edició; però, en compensació, hi hem vist un esbós de participació popular, s'ha pretengut evitar tot luxe i so- lemnitat buitx, els quals no són, realment, aspiració del poble i no incideixen en cap aspecte pràctic, més bé són una superestructura innecessària. Les festes han de sortir dels íntims resorts i aspiracions

de les persones i grups que integren la comunitat; tota imposició - al marge dels sentiments i gusts populars sempre és criticable, ja que serveix a interessos subjectius.

"Pels ulls de la crítica"

LAS FIESTAS

A pesar de mi bien ganada fama de persona "seria" me gusta asistir a las fiestas populares de las localidades isleñas en las que, - no pocas veces, he colaborado con artículos literarios ó históricos.

Por eso estuve el pasado día 25 en el pueblo de Sant Joan de Sineu y, ya que estaba allí, aproveché para visitar el pequeño museo parroquial que con excelente gusto, mucho trabajo y grandes ilusiones se está montando en la excepcional tribuna corrida de su impresionante iglesia, en la que, por cierto, existió un taller de moldeado y vaciado de imágenes en yeso.

Estupenda me pareció la idea de dedicar un recuerdo a los carros carretons, galeres, galeretes, y demás "fauna" de ruedas que tan buenos servicios prestó -y algunos siguen prestando- a nuestros antepasados y contemporáneos. Llamaba particularmente la atención un "carro de parell" del siglo XVIII reconstruido en muchas de sus partes por su amante propietario Carlos Costa Salom, organizador del festival, a base de mucho esfuerzo y gasto.

Ello es bueno, pues que yo sepa sólo un carro de estos se conserva todavía en un estado aceptable, aunque desmontado: el que se halla en el Museo Etnológico de Muro. Otro ejemplar, en miniatura, es el realizado por el artista artesano Sr. Sancho, custodiado en el curiosísimo Museo del Mueble y Ajuar Doméstico, propiedad de Perlas Majorica (Manacor).

Otra cosa que me llamó la atención, y no poco, fue el que pese a recordar haber visto ondear la bandera del Reino de Mallorca en el balcón de la Casa Municipal durante las fiestas del pasado año, en el actual ha brillado por su ausencia y eso cuando en las fiestas de Deià, en las de las bodas de plata del Colegio de San Francisco (Palma), en las Ferias y Fiestas de Primavera (Manacor), en la fachada del ayuntamiento de Palma, en el balcón de la Diputación Provincial... vuelve a ser admirada y a presidir junto con su compañera, la de España, todos los actos oficiales y populares que hoy - como antaño se celebran a su sombra protectora.

Sí que se la veía temblando al menor soplo de aire, colgada en forma de guirnalda, una al lado de otra, en todas las calles y plazas de la villa, colgada de cordeles y elaborada en papel tricolor por los entusiastas miembros de la comisión de festejos.

¡Ojalá que la digna corporación musical se dé por enterada de los deseos de sus administrados y podamos verla dignamente de ahora en adelante en todo cuanto acto público a privado de carácter cultural, popular, religioso y político se celebre en esa localidad del Pla de Mallorca!

Otra actividad que he desarrollado estos días en Sant Joan ha sido la de entrevistar a varias personas de las que fueron Exploradores de España para realizar su historia y publicarla en estas páginas. Han colaborado Dn. Antonio Bauça Fiol (a) "Escolà" y Dn. Miguel Bauça Font.

Sabemos que muchos de los Exploradores aún viven, a ellos les ruego que si poseen fotografías, insignias, recortes de periódicos, apuntes, o, simplemente recuerdos, se pongan en contacto con el director de esta revista.

¡Siempre Adelante!

Josep Segura i Salado

V Trobada De Cant Coral

EL POBLE DE SANT JOAN, MARC DE LA V TROBADA DE CANT CORAL.

Estam segurs que molts de santjoaners es sorprengueren el diumge dia 29 de Maig a causa d'un (acontaixament) esdeveniment, que, a pesar de ser reiteradament anunciat, no es pressentia de la magnitud que adquirí. Ens referim a la Trobada de masses corals, que, en el present any, complia la quinta edició. Aquesta impressió queda justificada pel fet de que els pobles petits i rurals, emmarcats en el centre de l'Illa, no estan habituats a veure realitzades dins la seva comunitat manifestacions culturals de (l'alcanç) l'abast, qualitat, estil i massa, aconseguits aspectes que caracteritzaren aquesta trobada musical. Cal afegir, no obstant, a fi de descriure alguna peculiaritat d'aquest moviment coral, que s'ha anat gestant a Mallorca - als darrers anys, que aquestes trobades anuals s'han dirigit cap als pobles: Bunyola, Sineu, Petra, Binissalem i Sant Joan, on ha estat - cultivat el cant coral, on naixie tímidament alguna agrupació amb tal fi; servint, doncs, aquestes concentracions de cantaires per encoratjar i impulsar als principiants. Damunt Sant Joan caigué el pes il'honor d'haver de localitzar la V Trobada. La causa de l'elecció del nostre poble fou, precisament, el fet d'haver constituït amb la col.laboració d'uns aficionats al cant i amb l'ànim i treball d'un director entussiasmat una Coral: la Coral Sant Joan, formada fa quasi uns dos anys.

Passant a fer una breu descripció del que fou aquesta diada, festa de germendat entre els cantaires, hi podem remarcar tres importants moments:

-Missa al dematí, a l'Església Parroquial, oficiada per Rvd. Gabriel Ramis, en representació del Sr. Bisbe; hi participaren gran nombre dels cantaires, l'oficiant ens dirigí una homilia dedicada al acte que ens reunia: una apologia al fet musical, al cant coral, al qui otorgà dos valors: expressió i manifestació cultural d'un poble, una animació de la litúrgia del cult religiós, l'altre. Diversos cants - solemnitzaren aquest ofici.

-Concentració dels cantaires i acompanyants a l'Oratori de Consolació, on es creà un ambient de companyerisme i comunitat humanitària presidint el dinar i les hores que el prosseguiren, hores que van - esser ocupades en jocs i cants, improvisats i preparats, que registraren una gran participació. L'organització dels mateixos, així com l'orientació i informació als assistents durant aquest sector de la diada va córrer a càrrec del gust i la iniciativa, que fou excel.lent de la Coral Auba.

-Novament l'Església Parroquial acaçarà l'expectació del dia: eren les 6 h. de l'horabaixa, moment del Gran Concert, acte culminant d'aquesta trobada, acte realment popular i d'assistència massiva (unes 5.000 persones), que mostraren un interès constant al transcurs del llarg concert. Unes paraules del Pare Batlle, T.O.R. per mig de les quals explicà el naixement d'aquestes trobades, que en un principi agruparen a unes poques corals, les de més valentia i aspiració, pero, que després, afortunadament, a cada any, el nombre de corals participants ha anat augmentant, al mateix temps que ha crescut el fervor i l'ànim; també ens definí el sentit i finalitat d'aquestes trobades: -promocionar el cant coral i la formació i proliferació de masses corals, amb l'ideal de que cada poble i barriada constituïsquí la seva coral. Va indicar, igualment, que el moviment coral es construeix i s'ha anirà configurant endemés d'aquestes trobades, a través de la realització d'altres propòsits: caps de setmana a Can Tàpara amb el fi de profundització musical i de l'aprenentatge de cant comuns; organització de cursets pels directors i cantaires interessats en la pedagogia musical i del cant coral, possibilitat de trobades a l'illa germana de Menorca, als Països Catalans, etc.; aquestes paraules sirviren de pròleg al propi concert protagonitzat per 18 corals mallorquines, -que agrupades en conjuns de dues o tres ens oferiren dues cançons cada grup. Obrí aquest mosaic musical el cant "Ave Maria" del compositor Victòria Rematà aquest quadre polifònic la intervenció de tres corals vingudes dels Països Catalans, destacant entre les seves interpretacions la dels "Segadors", llargament aplaudit. La culminació del concert reuní a tots els cantaires, (més de 700) que amb unitat cantaren "La Balanguera, L'Aubada, Sor Tomasseta i L'Hora dels Adeus". Abans del darrer cant es va fer entrega als representants de cada Coral d'un **record commemoratiu** d'aquesta trobada.

Unes paraules d'agraïment a l'Ajuntament, Parròquia, Coral l'Aubada Vins d'or, col.laboradors en l'organització, de la qual fou màxim responsable la Coral Sant Joan i representació del Patronat de Música, -recentment format i patrocini d'aquesta trobada, en nom de la Coral Sant Joan i Patronat de Música, donaren per acabada aquesta diada de Coral.

Hem de completar aquestes línies amb una frase, que resava una pancarta, en aquest dia, a l'entrada del poble de Sant Joan: "Poble que no canta, poble que mor". La música, en el poble, per mig de les agrupacions que la cultiven, ha de reunir tot el poble, li ha d'ajudar a trobar-se més a sí mateix, li ha d'otorgar una més íntima i sincera comunicació entre els seus membres, ideal fundamental per una veritable convivència. A més, la música com aliment psicològic que és, ens disposarà l'esperit a empreses que ajuntin cada vegada més els homes.

MINI-HISTORIA

C. VII - II. POZOS PUBLICOS (Siglos XV y XVI). Pou comú.

Dia 30 jener 1605.

Convocats y ajuntats en casse de mi Guillem Beusa escriba reall lo honorable en Toni Barseló balle reall lo present any ab los honorables Bartomeu Fiol, Bernardi Company, Guillem Jenovart, jurats ab los honorables en Jordi Font, Jordi Antich, Joan Nicolau, mestre Miquel Gual, Guillem Amenguall, consellers per afecta de consellar tota utilitat de la present ville.

Et primo fonch preposat per lo honorable Bartomeu Fiol, jurat, - dien: Molt honorable y savi consell lo per que los avem asi ajustats as que ja seben V.M. com tenim embrelada castio sobre lo pou comú, - la quistio del qual as en la cort del senyor procurador real y lo jurat Bernadi Company lo qual solicita dita quistio ab consulta dels altres jurats vaem que Jaume Soler no solisitava la causa aixi com as reo, envien tingut en bé revocar a dit Soler y anvien fet procurador de la present vila lo discret m^o Bartomeu Figuera, notari y an aquell li ajen constituit 8 lliures de salari per temps de un any; demanam a vostres merces de ont aurem dines per poseguir la dita - quistio y totas las otras despesas y dietas.

Sobre de la qual preposicio fonch determinat, difinit y conclus per tot lo sobredit consell, tots una cosse concordant que los honorables jurats fassen y pasen, anant la dita causa fins a definitiva centensia, una sedola per tots los franchs, la cantitat de la qual servesca per ajudatori de defensar dita quistio y lo demes sa pach a la present vila; quant ab lo demes que sta molt be y aproven per ven fet so as revocar y conduir dits procuradors y que vaja per temps de un any y axi matex que los honorables jurats pregunen mes de las despeses ordinarias, puguen mes avant del ordinari fins a X escuts.

Testimonis son: Joan Armengual y Ferrando Ximenis.

Die 16 Juliol 1631.

Convocats y ajuntats en la esglesia parroquial de la present vila de Sant Joan lo honorable Antoni Nicolau Ramon menor balle Reyal lo present any en dita vila los honorables an Jaume Ferragut, Joan Barsalo, Gabriel Portell, tres dits jurats, los honorables Toni Company, Antoni Nicolau Remon, Major, Guillem Antich, Rafel Salom, Antoni Antich, Jesinto Font, conselles, tots congregats per aconsellar a tote utilitat de la present vila.

En primo font prepossat per lo honorable en Jaume Ferragut, un dels jurats, dient: Molt honorable y savi consell lo per aqui avem

ajustats a V.M. as que en dias pessats volent escurar lo pou comu per rao de la neccesitat tenim de aygue per asotvenir en el poble y axi volentlo scurar, nos an entretenguts m^o Antoni Nicolau, marit de Fransine Rogue, y lo honorable en Bartomeu Majol, los quals digueran que noy anassem, que el pou here seu y que els sil sta - be ja lo scuraran, y aixi nosaltres veent que dit pou se as anome nat el pou comu, y moltes vegades, conforme nos an dit, se es scu rat per los jurats demanan a V.M. si lo ascurarem o quen ferem y no tant solement ascurar dit pou, pero encare si acas aprobavem - las actas de ditas comunes, si ferem castio y quen demenen.

Sobre la qual proposessio fonch determinat per tots los sobre dits conselles que tots que los jurats scuren dit pou encare que dits Nicolau y Mayol no vullen y tembe que serquen les actes, ates diuen que saben aon son ab lo milor modo que voldran y abonar al dit notari fins a 24 Lliures o fin 25 y si nols donen les actes - que nols donen cosse ninguna, y si acas no troben las actas los - donam ple poder de treura monitori; finalment qualsevol clarisia. Per dite rao es menester ser votat pegador dels bens cumuns.

Testimonis: lo honorable Refel Antich, fill de Pere y Pere - Salva fadri, tots de la present vile.

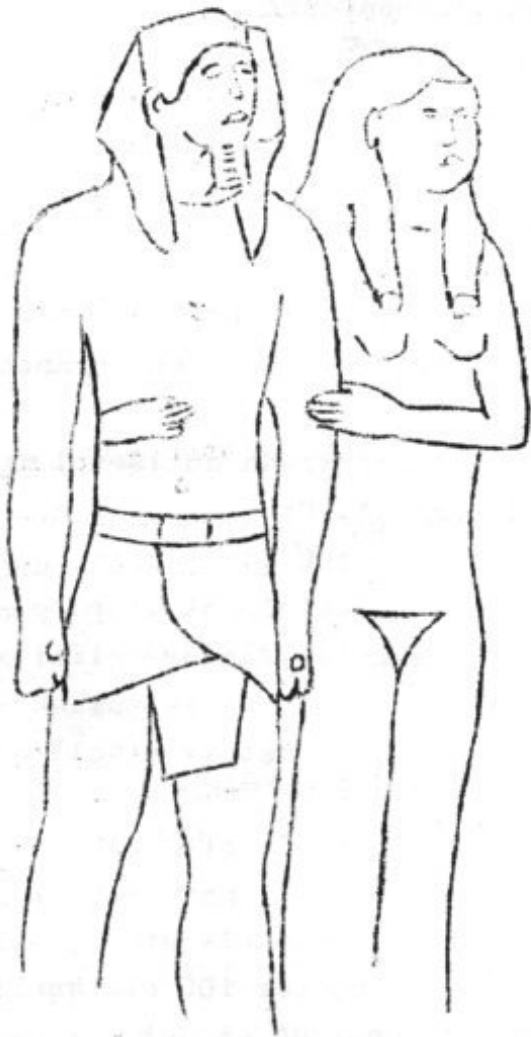
Nota: En nuestro próximo numero publicaremos Trobadors d'aigua y con dicho espacio quedara terminado, el contenido de las actas - de las sesiones celebradas para y desde el siglo XV, atajar el pro blema del agua en Sant Juan, trabajo realizado por nuestro bien a - mado Pbro. Don Ramón Gayá Galmes (e.p.d.)

Por la transcripción: Juan Juliá.

EDUCACION PARA AMAR

En el amor igual que en muchas otras facetas de la vida esta - mos desfasados, mal enseñados, o tal vez engañados. Los jóvenes no tan que hay muchos convencionalismos, temen meterse en ellos y sa - lir malparados. Muchos están a la contra, pero no saben exactamen - te contra qué ni contra quién, les falta mucha formación e informa ción.

Creem que al llegar a cierto momento de la vida quedarán claras muchas cosas, pero nadie se molesta en explicarselas bien ni ellos en buscar la verdad. O no tienen paciencia y se precipitan en una falsa rueda de la vida, antes de descubrir el engaño.

El amor lleva camino de sufrir - profundas transformaciones en un futuro no muy lejano. Una de ellas es que será algo temporal, a no ser que los cónyuges sigan un desarrollo espiritual e intelectual análogos. Las relaciones entre los sexos se basará en la comprensión, la solidaridad y el desarrollo paralelo.

El amor siempre había sido poderosamente estimulado por una injusticia hecha a la mujer; la de considerarla muy diferente de lo que realmente es. La mujer era todo dulzura, todo espíritu de sacrificio, todo amor, toda castidad y había sido creada para un hombre. Era un papel que conducía a la explotación por el hombre. Tan eficaz era el sistema, que durante siglos tuvo igualmente engañados al opresor y a la oprimida, haciendo víctimas a todos. A cambio de ello probablemente

el suelo estaba abonado para el amor, que requiere ciertas ideas falsas, que necesita ídolos. Hoy tienden a desaparecer todos los mitos de que el amor se nutría, y en su lugar surge el compañerismo de tono más o menos ambiguo, pero más honesto, en tanto que más cercano a la realidad de los seres humanos, aunque desde luego mucho menos emocionante.

Que la manera de enfocar el amor, cambiará es evidente. Por una parte el deleite que en tiempos recientes experimentan los padres jóvenes con sus bebés y que ninguna otra civilización había permitido, ni siquiera con los más privilegiados. Por otra, los profesionales de la psique humana analizan los sentimientos casi con Rayos X, y lo que sus análisis revelan no es precisamente, materia para la poesía.

Juan Morey C.

CRISI DE L'UNIVERSITAT

Al parlar dels problemes generals de l'ensenyança, se mos anticipa continuament el tema universitari perquè en aquest cas la seva anomenada intel·lectual és major, la seva relació amb la qüestió d'inedequació dels recursos humans és també més directa i, en darrer terme, en aquest cas concret la majoria dels dates provenen d'enquestes realitzades dins els mitjans Universitaris.

En recolzament de lo ja dit, anem a veure ara alguns dades més directes damunt lo que opinan els propis estudiants de l'ensenyança universitària.

En primer lloc, he d'advertir que exclui d'entrada qualsevol consideració del problema polític de l'Universitat. Convé anotar que en l'enquesta de Granada (1972) hi ha un 40 per 100 d'estudiants que veuen en la crisi universitària unes raons fonamentalment d'ordre acadèmic, en front a un 34 per 100 que destaquen els factors polítics.

Els estudiants valoren la funció de "conferir formació humana general" com lo més important de l'Universitat, al mateix nivell que el de la "formació tècnica".

El gran tema d'aquests darrers anys (massa estudiants) és si l'Universitat ha de fer o no una selecció prèvia dels alumnes per tenir accés a la matrícula. L'opinió és diversa segons els grups, però se pot afirmar que es situen entorn al 40 ò 60 per 100 els que són partidaris de l'anomenada selecció. Per tant, no es pot dir que els universitaris estiguin contra una selecció per poder entrar a l'Universitat, com a vegades se sent, encara que, com és lògic, s'oposin a que aquesta selecció se faci per motius extra-acadèmics. En quant al procediment selectiu, hi ha una varietat de situacions proposades: exàmens previs, curs selectiu, judici del expedient, tests especials, etc. No cap dubta de que l'Universitat actual haurà d'enfrontar-se de qualque manera amb la dificultat dels mecanismes selectius (necessàriament impopulars) si segueix la pressió masificadora i no es creen nous llocs de treball.

La selecció implica de modo necessari una millora de la qualitat. No val la pena seleccionar per mantenir la ensenyança dins els seus nivells tradicionals. Els estudiants critiquen continuament l'organització dels plans d'estudis. Existeix unanimitat absoluta en que els alumnes deven tenir una major participació en la gestió dels assumptes universitaris sobre tot en l'organització de la vida acadèmica. Qualsevol canvi en l'organització acadèmica que no vengui recolzada per el consens del estudiantat es veurà com il·legítima.

Nosaltres, estudiants o no, hem de lluitar per tombar tots els sistemes que actualment governen l'ensenyança universitària o de qualsevol altre tipus.

¡SALUT!

ES BOIG.

MODISMES

LOCUCIONS TIPIQUES DE MALLORCA

per orde de replega

Treure faves d'olla
Menjar com un trabuc
Això son vuits i nous i cartes
que no lliguen
Tocar amb un dit en el cel
Tocar el dos
Tocar mare
Anar pes recons
Anar aigo-amunt, com Madò Tambo-
rinera
Dur es papers roats
Deu mos fa a tots
Com que posar oli a un llum
No sab que es matjenca
L'ha feta com En Parreta
Pescar o dur un frare o una aran
ya
Anar de gresca
Preténir de cames primes
Tenir foc dins ses sabates
Sa processó corr per dedins
Tenir o manetjar es dobbers a
palades
Tocar soletes
No li poren tapar es..... amb set
flassades
Viure de l'aire del cel
No dorm o no jeu a sa paia
Tenir seny de bistia vella
Estar tocat d'ala
Riuresé des Sant i de sa festa
Riurersé des ball i des sonadors
Trobar sabata a son peu
Des seu pá farà sopes
Anar per llana i quedar tosos
Pegar bots a sa Lluna
Anar daixo daixo
Anar cou cou
Veureu ben negre
Fer dúes cares, o una care de-
vant i una derrera
Deixel cantar
Sebre el dimoni on se colga
Taiar un cabei a l'aire
Tenir foc dins ses sebrates
Anar de ganvirot
Deixar ses manades pes rostoi
En es lleu, trobarhi ossos
Dur es papers roats
Dur ses botes girades
Pagar es plats romputs
A trenc d'auba
Apedregar ses seues taulades
Quedar per vestir sants
De rates mortes, treure gatons

per Miquel Fuster

Treurerse es gat des sac
Suar sa llet de s'enconar
Aixó son figues d'altre sostre
Engatarsé de vi bò
Més pelat que es call de sa má
Tenir má esquerra
L'any tirurany
Anar a ses Amériques fosques
Anar de rota-batuda
Anar calcat per aigo
Capetjar es temporal
Cercar o encalsar Na María per sa
cuina
Lligarsé ses coes
Dur bones estidores
Esmolarsé sa garrova
Menjar de cap de dent
¡Quin soldat miano!
Cercar ronya per gratar
Hei ha de tot a la vinya de Deu
Veurersé sa mort derrera ses
oreies
Abrigarsé antes de ploure
Treurersé se braguetes
Estar fet una olla de caragols
Afegir a n'es banyat
Haver-hi moros a la costa
Afegir a n'es nanyat
Sebre nedar i guardar sa roba
Anar manades fetes
Tenir billet i passaport
No sentir pena ni gloria
Pesigar i torse
¿Qui eia a casa? Deu i noltros
¿Qui es? Amics o criats de casa
Aguantar metxa
Es contes no reten
Com més frisen manco en tenes
Com es gat d'En Pela-Canyes
Si Deu ho vol i María
¡Alabat sia Deu!
Fet retxes dins s'aigo
A Deu siau
Riurersé de la feta
¡Bon día que Deu mos dó!
¡I salut per passarló!
Anar de rota batuda
Donar que entendre
Serviumé que de bons venc
Mesclar cols amb caragols
Cercar Na María per sa cuina
Encalentirsé dúes vegades
Tenir set vides com es moixos
Tenir set cloveies
Més antic que es pastar

VIDA LOCAL

BALANÇ DEMOGRAFIC. MESOS: ABRIL, MAIG, JUNY.

El moviment experimentat per la demografia local durant aquests darrers tres mesos, en síntesi, és el següent, agrupat per conceptes:

Naixements:

3.3-77. Hermosinda Isabel Mariño Pocovi.

24-3-77. Gabriel Bauzá Matas.

Reberen el sacrament del Bautisme el dia 30 d'Abril.

16-4-77. Sebastià Mayol Payeras.

18-4-77. Joan Jordi Mezquida Company.

Reberen el Sacrament del Bautisme el dia 28 de Maig.

4-5-77. Jaume Guillem Mas Gayá.

28-5-77. Maria del Mar Ramis Gual.

Reberen el Sacrament del Bautisme el dia 25 de Juny.

Defuncions.

14-4-77. Joan Gayá Nigorra; "l'amo'n Joan Gaià", a l'edat de 72 anys.

23-5-77. Margarida Mas Font; "Madò Margarida Pagesa", a l'edat de 77 anys.

18-5-77. Maria Company Bauzá; "Lligada"; a l'edat de 56 anys.

28-6-77. Antònia Dalmau Font; "Madò Antònia Dalmau"; a l'edat de 63 anys.

Matrimonis.

11-4-77. Andreu Clamor Comas i Magdalena Barceló Nicolau

16-4-77. Miquel Mieres Fiol i Margarida Bauzá Company.

En els mesos de maig i juny no se n'ha registrat cap.

Primera Comunió.

5 nines i 14 nins protegonitzaren l'acte i la missa que tingueren lloc el passat diumenge dia 8 de maig; on al transcurs de la celebració reberen la primera comunió. Oficià aquesta manifestació religiosa el P. Amador Bauzá i el Rector: D. Gabriel Ferriol.

La diada es va distingir també per la movilització social habitual de tal dia.

Dia 15, com és tradicional, tingué lloc l'acte solemne de visita per aquests 19 joves a la Mare de Deu de Consolació, en el Oratori que du el mateix nom.

Administració del Sacrament de la Confirmació.

Un número de 45 joves, el passat dia 24 d'abril, rebé el Sacrament de la Confirmació, en el acte litúrgic, celebrat a l'Església

Parroquial al vespre del mateix diumenge. Oficià la missa i administrà aquest sacrament el Sr. Bisbe; Monsenyor Teodoro Ubeda, el qual abans del acte va tenir un intercanvi d'impressions amb els - confirmants.

Pep Roig

PRESENTACIO DEL PCE A SANT JOAN

Com s'havia fet públic per mig de cartells anunciant "miting en San Juan" el dia 4 del mes de maig va fer la seva presentació el nostre poble el Partit Comunista d'Espanya.

El teatre, on es celebrà l'acte, registrà una assistència més bé escassa, en gran part procedent dels pobles veïns. Presidien - en el local les senyeres del Partit, de Mallorca i de l'Estat. A la taula d'oradors s'essegueren: Francisca Bosch i Sebastià Bauzá. El primer en dirigir-se als assistents fou En Sebastià Bauzá, que fé un anàlisi de la situació del camp a Mallorca, de la seva problemàtica, de la necessitat que tenen els trevalladors de dur a - terme essencials reivindicacions en els aspectes: econòmic, labo- ral i social. Reividincacions que haurien d'esser canalitzades a través d'un sindicat de pagesos, i al qual definí amb aquestes - tres característiques: llibertat, autonomia i democràcia, controlat i impulsat pels mateixos pagesos.

La paraula fou a continuació per Na Francisca Bosch, que parlà en primer lloc, de la naturalesa del Partit Comunista i desmitifi- cà diferents idees, inculcades dins el poble, referents als propò- sits del partit, a les que amb un to moderat, l'idea d'una socie- tat socialista; i es plantejaren els temes d'una autonomia políti- ca i econòmica. En el pla de l'economia i sabent els condiciona- ments en que es veu immersa Mallorca per esser illa i sofrir una escassetat de recursos energètics, va suggerir la creació d'un tipus d'industria enfocada a la producció lleugera i de petit volum: ma terial de precisió, electrònica...; de fàcil transport i economia de matèria prima; tot junt a l'adaptació que té el poble mallor- quí a aquest tipus de feina, demostrada en el camp de l'artesanía, brodats...

Al final, es despertà un breu col.loqui, on es matitzà, sobre tot, el tema de l'autonomia i la col.laboració amb altres partits veritablement democràtics, recalcant, a una contestació, la seva similitud amb el programa del PSOE.

UNIO DE PAGESOS

UN SINDICAT PEL CAMP.

A primers del passat Abril, en el Tele-Club, els promotors de la Unió de Pagesos a Sant Joan convocaren al poble, especialment als treballadors del camp a una reunió per explicar i parlar damunt aquest possible i veritable sindicat pel camp.

Nombroses foren les persones que es congregaren, a les quals es van dirigir un grup de pagesos dels pobles veïnats; grup que intenta impulsar la idea de la Unió per tota l'illa. Definiren en primer lloc, la naturalesa del sindicat, al qual cal·licaren de lliure, unitari i democràtic. El que es preten amb la col·laboració de tots els pagesos es defensar els interessos del agricultor i ramader actualment, marginats, social i econòmicament, pressionar a fi de combatre gran número de situacions anòmales que són ben evidents dins el cicle de producció de l'agricultura. Expressaren que aquesta unió es formà exclusivament pels qui treballen la terra i tècnics al servei del camp; explicaren, amb molt d'acert, que el camp just solucionarà la seva problemàtica a través del propis pagesos units, sense interferències ni condicionaments de pseudopagesos. Per aconseguir aquests propòsits cal la intervenció de tots; el sindicat no pot ésser imposat, són tots, els pagesos que l'han de construir. A fi de mantenir una comunicació entre tots els pobles, es té pensat nombrar un delegat representant a cada un d'ells, càrrec renovable cada any.

Aquest pot ésser un organisme d'on partesquin les solucions i renovacions que ha de manester el camp, encara que el problema d'estructura, condicionat i aferrada a servidumbres que es precis superarles. Recíprocament amb aquest l'altre gran i greu impediment que pesa damunt el camp és el cultural. La promoció de la població pagesa dins aquest camp es indispensable, imprescindible, com senyalava un agricultor, per una definitiva normalització i expansió del camp. Si es logra el nivell cultural necessari, fàcilment caurien barreres, friccions, i mals psíquics i tradicionals que ara s'apunten.

Segons referències, la unió de pagesos ha inscrit a Sant Joan 18 socis, nombre acceptable proporcionalment a la nostra població.

Jaume Mola

cap a la constitució d'un patronat de música

La promoció, el cultiu o la formació en qualsevol tipus d'art, plàstica, o altres inquietuds culturals, precisen d'uns organismes que encaminin i programin d'una forma eficaç els elements material i pedagògic, necessaris per dur a terme aquell aprenentatge. Tot - altre intent, llevat de casos excepcionals, sol esser infructuós.

El patronat de música vindrà a complir, entre altres, aquest - fi, sempre dins l'àmbit de tot allò que es relaciona amb la música. Al nostre poble, aquesta forma d'expressió artística ha pres un impuls digne d'aplaudir i són molts: joves i menys joves, així com - pares de família, vetllant la formació dels seus fills, els qui estan interessats en aconseguir una educació sistemàtica i programada dins el camp de la música que cultivi i reveli les possibilitats de cada un. La intuïció d'aquest interès per una banda; la concien- cia de que la Coral Sant Joan seria just un fet pel present, esporàdic i estrany a gran part del poble, sense el foment del gust per la música i el cant en els nivells més indicats com el de la infen- tesa i adolescència (Preescolar i EGB), per altra banda. A més, el cant coral, la mateixa coral, no seria completament popular si la comunitat no pogués contar amb una institució, també popular, que facilita aquesta actitud i l'actitud per la música en general; a- questa institució vendria a esser un camí perquè el poble, cada un segons el seu ideal, pogués satisfer les seves aspiracions musicals. El pes i la solidesa d'aquestes idees i semblants motivaren a la - direcció de la Coral Sant Joan i a un grup d'entusiastes de la músi- ca a estudiar i perfilar, a través de successives reunions, l'esèn- cia, les funcions i els objectius del Patronat de Música. En una - reunió, on s'hi convocà tot el poble; celebrada el dia 24 d'abríl, es decidí la conveniència d'aquest organisme i començar a treballar dins gestions concretes per mig d'una comisió provisional. Per al- tre part, s'està preparant una assemblea general, que haurà d'esta- blir, d'una forma democràtica, els estatuts que regiran aquesta ins- titució.

Les funcions bàsiques d'aquest Patronat, que s'han anat confi- gurant en les reunions senyalades són: instituir una escola de mú- sica per l'ensenyament de solfeig i nocions primàries de l'estudi musical als nins i joves. Al considerar aquest objectiu, es fa i- rremediable la col.laboració amb l'Escola i professors, col.labora

ció que l'esperam possible i la desitjam fructuosa. Oblidà dins l'ensenyament general la formació directa i activa de l'expressió artística, entre ella, la música, serà programar una formació no integral - ni personalitzadora, incompleta. Els altres propòsits: creació de dues corals infantils, futur, com hem indicat abans de la Coral Sant Joan, i al mateix temps, estímul de la formació musical i de les activitats escolars des del moment en que s'afirmaria la voluntat del nin. Se serviria, igualment, als principis docents de socialització i vitalització de l'ensenyança, superant el foment de l'individualisme a l'escola, nefast pedagògicament i socialment. Altres activitats seran conseqüència del posar en funcionament aquestes dues primordials, entre elles: audicions musicals, possibilitat de la creació d'una banda de tambors i cornetes i moltes altres que seran suggerides.

En síntesi, i en línees generals, el Patronat preten aglutinar i coordinar tots els intents musicals que aflorin a Sant Joan. Aquest caràcter i la seva finalitat impliquen que dins el Patronat es formi un grup de direcció, un equip tècnic dedicat a la docència i pedagogia musical i un registre de socis, i col.laboradors.

Lluitem i interessem-nos per la idea del Patronat de Música, que és ja una realitat. Serà una contribució més a Sant Joan i un motiu de reflexió sobre el futur i el desenvolupament d'altres aspectes del nostre poble.

"El portaveu del Patronat"

VACANCES D'UN GRUP DE JOVES A CONSOLACIO.

Un número acceptable de nins i nines, compresos entre les edats de 6 a 10 anys pasaren aquesta setmana uns dies de vacances entre nosaltres, a Consolació. Aquest grup parteneix a la Guarderia "Mate de Jonc" de Palma. Una de les seves activitats és el cant coral. El diumenge dia 10 oferiren al oratori de Consolació un simpàtic concert de cançons infantils.

CONCERTS IMMINENTS DE LA CORAL SANT JOAN.

-Dia 16, horabaixa, concert a l'Església Parroquial de Porto Cristo; intervenció conjunta amb l'orquestra de Càmera de Manacor.

-Dia 17 al vespre, concert a la villa de Petra, en el marc de l'Església Parroquial, amb motiu de les festes patronals.

Deportes

FUTBOL.

Después de una campaña, cuya tónica dominante ha sido la inseguridad y el temor a la pérdida de categoría, el C. D. San Juan ha tenido una fase final esplendorosa, proclamándose Campeón del Torneo de Primavera, de Primera Preferente.

En el Campeonato de Liga, el equipo sanjuanense entró con muy mal pié, ya que, al perder unos cuantos partidos seguidos, vióse, de buenas a primeras, abocado a los últimos lugares de la Clasificación. Esta circunstancia le hizo aparecer como víctima propiciatoria, ante sus contrincantes, impidiéndole desarrollar su juego de forma serena y equilibrada, durante casi toda la mitad primera de la Liga; sin embargo, una fuerte, aunque corta, reacción, fruto de la constante y esforzada lucha del equipo, consiguió alejar, en alguna medida, el fantasma del descenso, logrando cambiar la imagen de equipo facilón, con qué había sido aureolado el C.D., con la de equipo correoso, bregador y temible, que era la que realmente, le cuadraba, por su comportamiento en el campo de juego.

Fué salvada la categoría, que era lo que, a fin de cuentas, más interesaba, consiguiendo llegar al final del Campeonato, pletórico de facultades y con ganas rabiosas de demostrar su verdadera valía.

Esto lo conseguiría, plenamente, en el Torneo de Primavera, al proclamarse Campeón del mismo, después de clasificarse primero de su grupo, compuesto, además del San Juan, por los Campos, España y Sóller, y vencer al otro Campeón de grupo, el Andraitx, logrando derrotarle en el campo de Consolación y empatarle en su feudo.

No queremos dejar pasar esta oportunidad sin felicitar al equipo y Directiva, por este triunfo y hacer votos para que se consigan mayores éxitos, si cabe, en próximas confrontaciones.

JUVENILES.

La formación de un equipo de fútbol en una localidad pequeña resulta, siempre, difícil, pero, si este equipo debe ser formado para militar en categoría juvenil, no hay duda que las dificultades se vuelven casi insuperables, debido, primordialmente, a los escasos efectivos de qué se dispone para ello. Este ha sido el problema mayor con que han debido enfrentarse los encargados de la formación de un equipo de esta categoría, al ser llamados por la Directiva del C.D., para hacerse cargo del funcionamiento de un equipo juvenil, dependiente del mismo Club, circunstancia exigida por la Federación a

los Clubs militantes en Primera Preferente.

Con mejor voluntad que medios y con más entusiasmo que experiencia, el grupo elegido llevó a buen término la tarea propuesta, pese a alguna que otra deserción a mitad de campaña y pese a alguna que otra salida de tono por parte de alguien insatisfecho. Es preciso, sin embargo, que esta experiencia genera nuevos entusiasmos y nuevos bríos, en vistas a la próxima temporada, ya que la tenemos, como - quién dice, a la vuelta de la esquina y sería lamentable que se echaran, ahora, por tierra unas ilusiones que costaron tantos esfuerzos. Consideramos, por nuestra parte, que, tanto en el terreno deportivo como en el organizativo y de relaciones públicas, se ha hecho cuanto se ha podido y sólo queda, ahora, aprovechar las enseñanzas y experiencias conquistadas.

CICLISMO.

De la mano del Club Ciclista Blahi, capitaneado por nuestro paisano Antonio Karmany y gracias al patrocinio del Grupo "Generación del 48" se ha organizado en nuestra localidad, con motivo de las Fiestas y Fiestas San Juan 1.977, el Campeonato de Baleares para Amateurs, en el que han participado gran número de corredores de esta categoría y juveniles. Los 120 Kmtrs. de qué constaba la carrera han sido tremendamente disputados y los corredores fueron calurosamente aplaudidos, a su paso por Petra y Villafranca, poblaciones, que, junto con San Juan, han tenido la suerte de ser testigos presenciales de dicha carrera. Venció, finalmente, el corredor Mir, quién batió, en estupendo Sprint, a todos los demás participantes, a la llegada de la última vuelta.

Después del Campeonato de Baleares para Amateurs, se disputó una carrera para corredores veteranos, la cual consistía en dar 15 vueltas al habitual circuito urbano, siendo ganada fácilmente, por el Campeonísimo Guillermo Timoner.

En fin, gran tarde de ciclismo, la del día 25 de Junio, que el público agradeció con continuados aplausos cada vez que pasaban los corredores.

ESTRENO PUBLICITARIO Y ECONOMICO.-

Como complemento a toda la campaña publicitaria de las Elecciones pasadas, nuestra villa fue afectada, hecho desconocido en esta localidad, por dos enormes "pintadas" a rojo y azul, siendo el blanco de ellas los muros laterales del Teleclub y del Ayuntamiento; permaneciendo intactas las fachadas,

F. y F. San Juan 1977

En esta época en que nos ha tocado vivir, nuestra comunidad local no podía quedar al margen del ambiente que se respira en el País; es, por tanto, hasta cierto punto normal que nuestras Ferias y Fiestas hayan servido para dejar al descubierto las diferentes tendencias de opinión, existentes, hoy, en nuestra sociedad.

Consideramos que, para llegar a una finalidad común, es tarea - importantísima la de conseguir una uniformidad de criterio, entre todos los grupos participantes en cualquier manifestación de tipo - social; ya que si es, realmente, verdad que "la unión hace la fuerza", no hay duda que la disgregación produce la debilidad. Decimos esto porque la faceta que más ha trascendido, quizá, durante nuestras Ferias y Fiestas 1.977, ha sido la disgregación de fuerzas habida entre los grupos colaboradores de las mismas.

Esperemos que, en próximas oportunidades, haya más suerte y se pueda hacer frente a una organización, como ésta, con un equipo más homogéneo y más unido, para poder aprovechar mejor los innumerables esfuerzos individuales, que sin duda alguna, deben realizarse en todo momento.

En cuanto a los actos celebrados podemos destacar:

La exposición de pintura, a cargo de Juan Bt^a. Lacomba, cuyo arte puede ser considerado como un retorno desde lo abstracto hacia - lo figurativo.

La exposición "Homenatge al Carretó", en la que Carlos Costa volcó todo su entusiasmo y afición, consiguiendo recopilar una nutrida muestra de los distintos vehículos de época, allí expuestos.

El Desfile de Carrozas, promovido por la Peña Motorista San Juan y efectuado dentro de los actos celebrados en honor de San Cristóbal, patrón de los vehículos motorizados, que resultó uno de los actos más brillantes y vistosos de las Ferias y Fiestas.

Y la tarde ciclista del sábado, día 25, organizada por el Club Blahi y patrocinada por la Generación del 48, durante la cual se disputó el Campeonato de Baleares para Amateurs, los cuales, durante - los 120 kilómetros de carrera, hicieron gala de un pundonor y una - preparación envidiables. Destacó, también, en esta tarde ciclista - la presencia del campeónísimo Guillermo Timoner, quién, con otros - compañeros suyos, deleitó a los aficionados, disputando una carrera corta, para veteranos.

Consideramos, además, acertadísimo el sistema de adorno de ca-

lles, realizado por el "Grup de Joves" y entendemos que todos los demás actos deportivos-recreativo-culturales, celebrados durante las Fiestas, reflejaron el interés popular, despertado, indicando ese índice de interés, la necesidad y acierto de su programación.

En las muestra de maquinaria agrícola estuvieron presentes - los hermanos Gayá Rotger, Aperos Mallorca, Agromecánica Balear y Munné, con gran cantidad de aparatos y útiles agrícolas, las cuales fueron visitadas por numeroso público, que se mostró muy interesado por el material allí expuesto.

Los productos del "Camp Santjoaner" han tropezado, hogaño, con enormes dificultades para acudir a la cita, lo cual no nos extraña, ya que son de todos conocidos y lamentados los muchos obstáculos climatológicos, que se han opuesto al logro de frutos de calidad aceptable y en cuantía suficiente, para asistir a la exposición. Ello ha hecho, no obstante, que el esfuerzo, realizado por los expositores, fuera más meritorio.

Aparte de algunos efectivos de ganado lanar, traídos por D. Mateo Bover y D. Miguel Vidal, las muestra de ganado se han concretado al programado concurso canino.

Han asistido, al mismo, bastantes canes, de los cuales han sobresalido, entre otros, algunos ejemplares de la Escuela de Perros grías para ciegos, de D. Antonio Picornell, otorgándose, al final, el magnífico trofeo, donado por Embutidos San Juan, al hermosísimo caniche de Dª Magdalena Gayá.

J. Gayá.

AL.LUSIO AL NOSTRE BOLLETÍ.

El número 55 del nostre bolletí, número dedicat al Pare Rafel Ginard, es ressenyat en una nota del llibre, recentment aparegut: "Església i societat a la Mallorca del segle XX" de l'autor Josep Massot i Muntaner, editorial Curial. En aquesta nota s'indiquen - obres i publicacions del P. R. Ginard, així com fonts que tracten i comenten l'obra i figura del poeta santjoaner i amb la finalitat de donar-lo a conèixer i poder-lo estudiar. Concretament de la - nostra publicació escriu: "..... d'altra banda,"San Juan. Boletín informativo del Tele-Club número 55 (noviembre 1976) ha recollit articles necrològics i poemes apareguts a diversos indrets."

Aquest llibre figura a la nostra biblioteca per si hi ha algun interessat en la seva lectura.

ELECCIONS A LA COOPERATIVA LOCAL

Dificultats per establir una Cooperativa funcional a Sant Joan.

La direcció de la Cooperativa local convocà als seus socis a una sessió de caràcter extraordinari, el passat dia 29 de Juny. L'aspecte que constitueix notícia és que aquesta reunió tenia com a motiu principal la renovació de la mitad de la Junta Directiva i dins ella el càrrec de President, segons prescripció dels estatuts. El resultat fou: reelecció de tots els membres que cessaven en els seus respectius càrrecs, llevat de la del vocal Miquel Jaume, substituït per Joan Barceló Morey. Hi ha que anotar com a dada significativa i suggerent que dels 50 socis que posseïx la Cooperativa n'hi assistiren uns 22.

Entenem per altre part que una cooperativa agrícola amb 50 socis a un poble rural, com és Sant Joan, no és lògic ni comprensible.

¿Que pasa?: Hi trobam dos tipus de factors. Uns sico-socials i altres de sistema de producció.

Entre els primers cal destacar: El temor i la desconfiança, justificats per fets passats a la villa y per actuacions d'individus - que deixen molt de desitjar. Falta d'interés, que es tradueix en individualisme, motivat per un cult a l'herència dels avantpassats en certs mètodes de producció.

Sentiment cap a la propietat heretada. Experiència d'una cooperativa ineficaç. Cooperativa impopular per limitar-se a un petit grup i no facilitar l'integració de nous individus i de noves funcions. Falta d'una preparació més actual en els camps tècnic, empresarial, econòmic, social, ... Política aliénadora del camps i l'agricultura, solapada amb un fals proteccionisme.

Factors econòmics.: Producció variada i a més reduïda, el que implica l'aparent innecessitat d'una cooperativa, al manco aquest sistema de producció no presiona cap a la implantació d'una infraestructura d'elaboració i transformació dels productes, i també ajuda a fomentar la idea anterior, l'existència d'una activitat marcadament periodica. El pes del minifundime que dificulta la creació d'empreses agrícoles, necessaris per un millor desenvolupement econòmic. Distribució i explotació de certs bens de producció (aigües subterranis, ...) d'una forma egoista, i tancada.

¿Per qué només es presentaren 22 socis? Suposam: que el secretariat de la cooperativa no raonà convenientment l'hora de la convoca

tòria, a mes de la fecha poc apropiada degut a l'època de recollida en que ens trobam. Escepticisme del socis davant l'actuació de la cooperativa. Anims decaiguts.

Esperam amb aquesta contribució despertar el sentit crític de la majoria de la població agrícola de Sant Joan a fi d'eleva la producció a través de la cooperativa, cooperativa que esperam sigui vertaderament representativa i funcional.

En Tal i en Tal altre

el campo rinde pero ¿a quién?

El campo es un poco "el tercer mundo" y ¿quién dice que el tercer mundo no rinde?, pero ¿a quién?.

Cuando el producto se le compra al labrador a 5 y se vende a 30, y este mismo campesino compra asombrosamente caros los mismos productos transformados o los útiles e instrumentos que le darían una mayor y más barata producción, a alguien le rinde, pero no a él.

O mejor, sí le "rinde", pero las espaldas y el alma, porque está a merced de muchas cosas, y a la interperie, como sus campos. No sólo son los hielos climatológicos, sino otras congelaciones de precios y juegos de demandas y los grandes propietarios y los comerciantes...

Hoy no podemos felicitar porque el campo despierta. Los labradores ya están haciendo fuerza. Son tractores en las carreteras o los productos que no se entregan. Y es la conciencia colectiva que hasta hace poco estaba pulverizada. Antes fue el obrero unido, ahora es el hombre del campo unido a su vecino del campo y al otro y al otro.

Que estos ramalazos de las heladas que han quemado sus campos no los vuelvan sumisos ni mendigos de sus viejos "amos patronales". Que después de todo del campo comemos todos, y de su sudor. Ya hay una historia del movimiento campesino como la hubo del movimiento obrero. Por fin el individualismo campesino que a tantos ha favorecido, está declinando. Y luego, los hijos de estos hombres del campo... y la mujer del campo... y las chicas del campo... y la Seguridad Social... y el caciquismo... y la compra de libertades por favores...

El movimiento campesino es como una primavera. La simiente está echada y la sementera está regada con sudor y lágrimas. Los tractores en la carretera no son una "parada" sino una "marcha". Que Dios proteja al campo y a sus hombres.

Blas Pérez de Heredia

Redención Nº 568 pg-11

AMB MOTIU DELS COMICIS

La nostra localitat així com totes les de Mallorca i de l'Estat espanyol sofrí, durant l'etapa preelectoral, l'allau desencadenat per les presentacions de partits, coalicions i federacions polítiques, moderat primerament, intensiu i reiterat en el període de campanya electoral.

L'onda publicitària de temes polítics invadí, igualment, el nostre poble, abastant la seva afluència tant l'interior com l'exterior urbans. Les valles anunciadores, col·locades a temps, no bastaren per a satisfer les necessitats informatives i les promeses de cada partit; fou per aquest motiu que s'hagué de servir-se dels cantons i fatxades més óptimes per transmetre la comunicació i les consignes electorals. De tots es conegut l'empatx d'informació i de programes que caracteritzà aquells dies, fet que més que aclarir o informar, sembrà, al menys en els sectors rurals, confusió i indicisió, al·legant un esforç per clarificar la situació.

Sant Joan rebé la visita de quasi tots els partits polítics, - que componen l'espectre electoral de les Illes Balears. Dels que s'afanyaren a fer la seva presentació, donarem compte en les nostres pàgines. Dels que ho feren més tard, ens limitarem a citar el seu nom, donat el número dels que desfilaren. Aquests varen esser:

Partit Liberal; P.C.E. (Partit Comunista d'Espanya); U.D.I.B. (Equip per a la Democràcia Cristiana); R.S.E. (Reforma Social Española); P.S.I. (Partit Socialista de les Illes); Front de Treballadors; Unio Autonomista; A.P. (Alianza Popular); U.C.D. (Unión de Centro Democrático). No es presentà el P.S.O.E. (Partit Socialiste Obrero Espanyol).

A pesar de l'aparell informatiu, fou nota comú l'escassa assistència. Les més altes van esser la registrada per la Democràcia -

Cristiana, la de la Unió Autonomista i la de la U.C.D. La postura - dels assistents fou més bé passiva. La igualtat de les exposicions i de les idees esmentades contribuï a la indecisió del electorat, - més que a solidificar postures com era d'esperar.

Es de destacar el que es votassin persones i no grups o programes.

"De la Redacció"

ELECCIONS GENERALS DEL 15 DE JUNY

Resultat a Sant Joan

Distrit 1º. Distrit 2º.
(escola) (Germendat)

Electors:	754	710
Votants:	566	579
Vots: Vàlids:...., nuls:...., blancs:...	561-3-2	566-13-0

DIPUTATS:

P.C.E.	5	6
PSOE.	27	33
A.P.	28	11
RSE	0	3
Front de Treballadors	6	1
Círculo José Antonio	0	1
Frente Democrático de Izquierdas	0	2
Unidad Socialista	10	8
Unió Autonomista	32	24
U. C. D.	411	448
UDIB (Equipo de la D C)	35	29

SENADOS:

J. Alberti Picornell	438	464
Ricardo Baluls Callados	0	1
Francisco Bauzá Gimenez	2	1
Jaume Enseñat Juliá	29	27
Manuel Faundez García	1	0
Clemente Garau Arbona	25	27
Manuel Mora Esteva	39	43
Luis M. Olascaoga Kroeber	24	16
José Olca Vázquez	2	1
Juan Antonio Oliver Pardo	0	0
Ramiro Pérez-Maura Herrera	424	447
Juan Pizá Massanet	8	3
Juan Piña Oliver	27	37
Ignacio Ribas Garau	13	10
Eusebio Riera Esteva	37	23
Rafael de la Rosa Vázquez	23	10
Antonio F. Tabarini Castellani Cabot	12	7

Fires i Festes

a

**SANT
JOAN**

Diumenge dia 19 de juny de 1977
a les 10 del vespre an al teatre

AUDICIO DE ROCK

ORGANITZAT PER LA SECCIO DE MUSICA DEL BOLLETI DEL TELECLUB

Sant Joan

AQUESTA AUDICIO, VOL ESSER UNA SENZILLA HISTORIA

DEL **rock,** PER TOTS ELS AFICIONATS AN

AQUEST TIPO DE MUSICA I QUE NOSALTRES LA TITULAM

Cami a través Del rock

AUDICIO DE ROCK

CAMI A TRAVES DEL ROCK

Programa

1ª Part.- Rock estranger.

Principi del Rock and Roll.

- 1) LITTLE RICHARD..... Whole Lotta Shakin'goin'on
- 2) JERRY LEE LEWIS..... Grat Balls of fire
- 3) ELVIS PRESLEY..... Jailhouse rock

Inici del Rock actual.

- 4) THE BEATLES..... Back in the Urss, Come together y Get Back
- 5) ROLLING STONES..... It's Only Rock'n Roll
- 6) JIMI HENDRIX..... Come On (Part 1)

Rock actual.

- 7) LED ZEPPELIN..... Achilles Last Stand
- 8) DEEP PURPLE..... Smoke on the water y Child in time
- 9) LOU REED..... Intro Sweet Jane
- 10) QUEEN..... Death on two legs
- 11) JETHRO TULL..... Cross-Eyed Mary
- 12) PINK FLOYD..... Money
- 13) RORY GALLAGHER..... A million miles away
- 14) YES..... Roundabout
- 15) GENESIS..... White Mountain
- 16) NILS LOFGREN..... Mud in your eye
- 17) PETER FRAMPTON..... Shine on

2ª Part.- Rock espanyol.

- 18) LONE STAR..... Adelante
- 19) PAU RIBA..... Sol Solet i Es fa llarg es fa llarg esperar
- 20) SISA..... El cabaret Galàctic
- 21) GRANADA..... Por donde andamos
- 22) ICEBERG..... Lying on the sand
- 23) SECTA SONICA..... La Palmèria
- 24) JORDI SABATES..... Tot l'enyor de demà
- 25) TRIANA..... Luminosa mañana
- 26) C. E. DHARMA Ball Llunàtic-Toc.

Cuidaran de la organització:

Miquel Gayà i Amador Bauzá an els discs,

Josep Bauzá an els llums,

Carles Costa a les diapositives,

Joan Font i Miquel Company com a presentadors i

tot un equip tecnic amb musica i alectronica.

Moltes de gracies par la vostre asistencia.

Esperam que vos agradará.

Colaboran en este Certamen

CASA JULIA

Pl. San Antonio, 63 - M. Fuensanta, 46 - A. Clavé, 1 Palma

CASA PLANAS

Avda. San Fernando, 50 al 63 Palma

CASA VILA

Plaza Santa Eulalia, 3 Palma

FOTO CINE NOLLA

Puigdorfla, 35 Palma

GESTORIA ANTONIO MATAS

Organización SENA Palma

ICARIA

31 de Diciembre, 26 - Juan March, 31 - Palma

JOYERIA JORGE JUAN

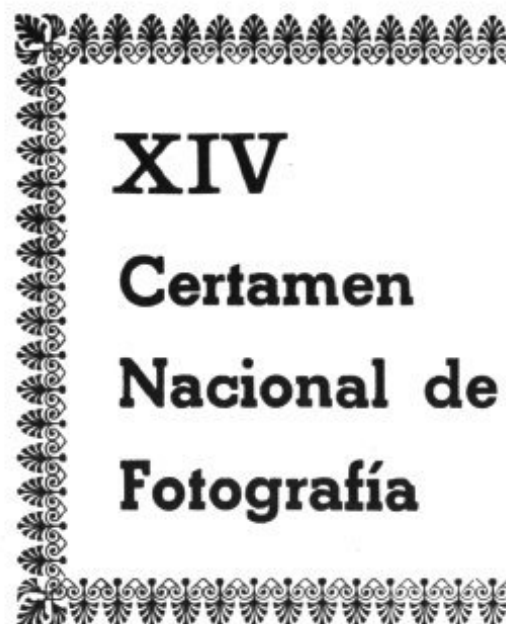
San Magín, 159 Palma

**CAJA DE AHORROS
Y MONTE DE PIEDAD
DE LAS BALEARES
"SA NOSTRA"**

48 Oficinas distribuidas en
Mallorca, Menorca e Ibiza

Oficina en SANT JOAN: Calle de San Juan, nº 7

**XIV
Certamen
Nacional de
Fotografía**

PATROCINADO POR LA CAJA
DE AHORROS Y MONTE DE
PIEDAD DE LAS BALEARES Y
ORGANIZADO POR EL TELE-
CLUB COMARCAL SANT JOAN

AGOSTO, 1977.

TELECLUB DE SANT JOAN

C. Belisario, 18
MALLORCA — BALEARES

IMPRESOS

Sr. D. _____

B A S E S :

PARTICIPANTES.— Todos los aficionados y profesionales residentes en el estado español.

TEMA.— Libre.

NÚMERO DE OBRAS.— Hasta cinco en blanco y negro, inéditas en esta localidad.

DERECHO DE INSCRIPCIÓN.— Ninguno.

TAMAÑO.— 30 x 40, reforzadas con cartulina de igual tamaño.

ENVIO.— Tele-Club de San Juan, Mallorca. Al dorso las obras llevarán lema y título, acompañadas de un sobre cerrado en cuya cara figurará el lema y, en su interior nombre, apellidos y dirección del concursante, así como relación de las obras presentadas.

PLAZO DE ADMISIÓN.— Hasta el día 15 de Agosto de 1977

JURADO.— Estará compuesto por personas de reconocida solvencia en el ámbito fotográfico, y su fallo será inapelable (habrá un Jurado de preselección).

FALLO DEL JURADO.— Se dará a conocer en el momento de la Inauguración, avisando por Telegrama a los galardonados.

Las obras estarán expuestas en el Salón del Ayuntamiento de Sant Joan durante las Fiestas Patronales.

DEVOLUCIÓN DE LAS OBRAS.— A partir de los quince días de la clausura del certamen, por correo certificado u otro medio eficaz. La organización de este Certamen tratará con máximo esmero las obras presentadas, pero no se hace responsable de los deterioros que por causas ajenas o imprevistas pudieran ocasionarse.

El hecho de tomar parte a este certamen, presupone la aceptación de estas bases; quedando facultada la organización para resolver los casos no previstos en las mismas.

P R E M I O S

- 1er. Premio 6.000,- Ptas. y trofeo Ayuntamiento de Sant Joan
- 2º Premio 3.000,- Ptas. y trofeo Teleclub Sant Joan
- 3º Premio 2.000,- Ptas. y trofeo
- 4º Premio trofeo
- 5º Premio trofeo
- 1er Premio (tema local) 2.000,- Ptas. y trofeo
- 2º Premio (tema local) trofeo

SANT JOAN

Boletín informativo del Teleclub Comarcal de San Juan, Nº 2580.
C/ Belisario 18 San Juan.

Junio - Julio 1977. Nro. 62.

Director: Carlos Costa Salom.

Equipo de Redacción: José Bauzá Bonet Miguel Gayá Bauzá

Miguel A. Mas Bauzá José Roig Bauzá

Colaboradores: Coral Sant Joan Juan Juliá Gayá

Juan Morey C. Es Boig Miquel Fuster

Jaume Mola José Estelrich Sor, Fca. Planas

Pels ulls de la crítica Josep Segura i Salado

En Tal i en Tal altre Blas Pérez de Heredia

Juan Gayá.

PROTECTORES.-

Ayuntamiento de San Juan, D. Juan Oliver de Mayá, D. Miguel Fuster, Dª Francisca Gayá de Chacártegui, D. Fulgencio Rosselló de Son Gual, Dª Antonia Soler Gayá, D. Rafael Soler Gayá, D. Francisco Rotger, D. Miguel Estelrich, D. Gabriel Ferriol, D. Antonio Matas Bauzá, D. Juan Bauzá Antich, D. Ramón Gayá Carbonell, D. José Rotger - Florit, D. Francisco J. de Senmenat d'Els Calderers, Dª Antonia Bauzá Camps.

NOTAS DE LA REDACCION,-

Los artículos escritos en lengua catalana o mallorquín, son reproducción literalmente de sus originales, no haciéndose esta redacción responsable de las faltas que pudieran haber en ellos.

Las opiniones expresadas en los artículos y colaboraciones publicadas en este Boletín, manifiestan la forma de pensar de sus autores, pero no necesariamente la de todos los que trabajamos en él.

